

4) Св. Писаніе отъ единъ-тъ край до другъ-тъ говори за небо-то и Ада, — за вѣчный-тъ животъ и за вѣчнѣ-тъ мѣкъ; за неувядаемый-нѣ вѣнецъ на славѣ-тъ, и за неугасимый-тъ огнь; но никѣдѣ, въ никоѣжъ часть отъ него не ся споменува за очистилище.

5) Споредъ Св. Писаніе праведни-тъ подиръ смърть-тъ *изведижехъ сѣ въ блаженство*. “Днесъ ще бѣдешъ съ мене въ рай” (Лук. 23; 43). Рай-тъ е небо то: сравни От. 2; 7, съ 22; 2, 14). “Умрѣ сиромѣхъ-тъ и занесохъ го Ангели-тъ на лоно-то Авраамово” (Лук. 16; 22). “Защото въ утѣшеніе съмь и отъ двѣ-тъ, понеже имамъ желаніе да отидѣ, и да *съмь съ Христа*, което бы было много по добро” (Фил. 1; 23). “За това дързновеніе имамы и благоволявамы повече да излѣземъ изъ тѣло-то, и да ся *въдворимъ при Господа*” (2 Кор. 5; 8). За да е нѣкой съ Христа, и да ся въдвори при Господа не е да бѣде въ очистилище.

Главно-то доказателство на Католици-тъ за това тѣхно голѣмо заблужденіе е да пытатъ, дѣ ся нахождатъ челоуѣчески-тъ души слѣдъ смърть-тъ, и прѣди страшный-тъ сѣдъ? Ный отговорямы: Св. Писаніе прѣдставя, че нечестиви-тъ сѣ слѣдъ смърть-тъ си въ вѣчно измѣнимо наказаніе; и праведни-тъ въ вѣчно блаженство. Освѣнь това Богъ може да повыка нечестивы-тъ отъ вѣчнѣ мѣкъ на страшный сѣдъ така лесно както може дагы повыка и отъ очистилище-то, споредъ Католици-тъ. Ангели-тъ, които сѣгрѣшиха ся